

Úvahy nad službou chudobným

Rád by som sa s vami zamyslel nad niektorými okolnosťami, ktoré si vyžaduje služba chudobným. V prvom rade sa chcem vyjadriť niekoľkými slovami o povolaní k službe chudobným. Musí byť základným postojom každého z nás poznanie a skúsenosť, že služba chudobným vyplýva z povolania, ktoré dáva Boh.

Čo je to povolanie?

Mohli by sme to vysvetliť takto : " Sme milovaní Bohom a v tejto Božej láske sme volaní žiť život služby. Povolanie k službe je najväčším prejavom toho, že Boh nás miluje." Neslúžime jednoducho preto, že robiť dobre je dobré, ani nie preto, že je to humánne konanie alebo že si tak získavame zásluhy. Slúžime v prvom rade a jedine preto, lebo z lásky nás Boh povolal a my z lásky k Bohu toto povolanie prijímame. Nie sme nútení slúžiť, ale slúžime, lebo v povolaní sa na nás vylieva Božie požehnanie. Povolanie pre nás znamená život. Keď na povolanie odpovedáme " áno " tak úprimne, ako len môžeme, vtedy sme naplnení životom v najväčšej možnej mieri. Byť si vedomý svojho povolania, to vyžaduje vieru ! Sme stvorení v láske a v tejto láske sme volaní žiť život služby iným. Len vo svetle viery môžeme vidieť reálne Mystické Telo Kristovo. Toto sv. Vincent chápal veľmi výrazne a v tomto spočívala jeho sila. V chudobných ktorým slúžime vidíme aj poznávame Pána. Ukrižovaného a trpiaceho Krista najčastejšie môžeme stretnúť v osobách bratov a sestier, trápených nezamestnanosťou a vynútenou záhaľkou; zápasiacich o jedlo, odev, vychovávajúcich svoje deti pri nízkych príjmoch a stálom uskromňovaní. Toto, za súčasného démonického ohrozovania mentálnymi i telesnými chorobami a posadnutosťou kokaínovej závislosti, alkoholizmom, morálnym úpadkom, zrakdlí utrpenie Kristovo. Naši bratia a sestry, ktorí majú za svoju jedinú životnú skutočnosť, ktorá ich ešte zaujíma ulicu a alkohol, lebo len tam môžu utiecť pred bolestou a zodpovednosťou, sú reálnymi čiastkami Kristovho dorážaného hotela. Veríme a pretože veríme, vidíme. To, čo nám viera umožňuje vidieť nás neženie ani do strachu, ani do hnuhu, hnevú alebo žiaľu, ale nás vedie k láske. Ako sme my milovaní a v láske povolávaní, tak aj my milujeme. Ako milujeme Ukrižovaného Pána, ktorého život bol položený za nás, tak milujeme našich bratov a sestry, v ktorých vidíme Ježiša a tak im aj slúžme. A keď slúžime, objavujeme, že naša služba nás vedie späť k hlbšej vieri. Slúžime a službou sa naša viera zúročuje. Prehĺbená viera nám dáva vidieť, že sme povolení milovať. Milujúc, musíme slúžiť. Naša služba je niekedy kuľhavá, ustrašená, väčšinou nekompletná. Ale službou objavujeme Boha a naše povolanie. Službou sa povolanie stáva živšie a prehĺbenejšie. Službou si posilňujeme vieru, rozširujeme obzor; lepšie využívame príležitosti poslúžiť a v tomto všetkom sme napĺňaní životom.

Charakteristické známky vincentínskej služby alebo v čom spočíva charizma sv. Vincenta.

Ak chceme popísať vincentínsku charizmu, musíme si najskôr zodpovedať